

מזהמות פסולות לברכה, משות שהן שנויות לטמאה, שהוא אב הטמאה, שהוא ראשן בשהן טמאות, וכשהן מהירות הן שנויות לברכה, שהברכה לו שורה אלא על טהרה. הכהן, שהוא איש טהור, איש חסד, שורה עליו ברכה. זה שפתחות הימים כלם כשם הטוב על הראש (מהליכם גנו). ולכן, בדבריו דבר אל אהרן ואל בניו לאמר מה תברכו את בני ישראל וגנו. ופרשוי, כל כהן המברך - מתברך. ושאינו מברך - אין מתברך. ופרשוי בעלי המשנה, כל ברכה שאין בה אוצרה ומלאות, אין שמה ברכה. מלכות אדרני.

ועוד. נטילת ידים צריך לטל אותו עד הפרק, שנורא עליו ייד פרקים, באotta שעיה שורה עליו ייד ה', והיא יד של ברכה מצד החסד שבו חכמה ביד ימינו. והיא יד של קדשה מצד הגבורה, ושרויה בדין. (יד שמאל) והיא יד היחוד מצד התפארת, שזורה ביד פרקי הגוף, שהם שנים עשר פרקים בשתי זרועות ושתי שוקים, ושנים בגוף ובפרית.

ושלש פעמים ארבעה עשר הוא ארבעים ושנים. יי"י מי"ד י"ד י"ד, רמזו יברך י"אר י"שא, מהויה הוייה הויה. ד' ד' מ"ד י"ד י"ז, הם רמזים באדרני אדרני אדרני. ואמר הנביא עליהם, (ירמיה ז) היכל ה' היכל ה' היכל ה' הימה. והנטילה הוז ביד שהתקנה.

ובכל צד משלשת פנוי חמימות, שם יי' יי' יי', ומשלש בני הימיות, שהן ד' ד' ד', בלם צריך להיות מפלם ארם. והוא י"ד ה"א וא"ז ה"א. כמה שלו - י"ז ד' וא"ז ד' ל'ת, ה"א אל'ף, וא"ז

לטומאה, דאייה אב הטומאה. דאייה ראשן כבד איינון מסבות, ובכד איינון מהורות איינון שנויות לברכה. בהנא דאייה איש טהור, איש חסד, שרייא עלייה ברכתא. קדא הוא דכתיב, (מהליכם קל) כשם הטוב על בראש וגו'. ובגין דא, (במדבר ז) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר מה תברכו את בני ישראל וגנו. ואוקמה, כל כהן המברך, מתברך. ושאינו מברך, אין מתברך. ואוקמה מארץ מתניתין, כל ברכה שאין בה אוצרה ומלאות לאו שמיה ברכה. מלכות אדרני.

יעוד, נטילת ידים צריך ליטול לון עד פרק א, דגוזר עלייה ארבעה עשר פרקין, בההוא שעתא שרייא יד יי' עלייה, ואייה יד דברכה מפטרא דחסד דביה חכמה ביד ימיגניה. ואייה יד דקדושה, מפטרא דגבורה, ושרייא בדינה. (נ"א ורא דשלא) ואייה יד דיחוקא, מפטרא דתפארת, דשריא בארבעה עשר פרקין דגופא, דאיינון שנים עשר פרקין בתניין דרווען, ותניין שוקין. ותניין בגופא וברית.

וثلاث זמני ארבעה עשר, אייה ארבעין יתרין, יי"י, מן י"ד י"ד, י"ד, רמזו יב"רכ י"אר י"שא, מן הוייה הוייה. ד' ד' מ"ד י"ד י"ד י"ד, איינון רמזין באדרני אדרני אדרני. ואמר הנביא עלייהו, (ירמיה ז) היכל יי' היכל יי' היכל יי' הימה. והאי נטילא ביד דאתתקנת.

יבלו סטר מג' אנפוי חיזון, דאיינון יי' יי' יי'. ומתקנת גרפוי חיזון, דאיינון ד' ד' ד', כלחו צריך למחיי מטבח (דף רע"ג ע"א) אדם. ואיהו י"ד ה"א וא"ז ה"א. כה דיליה, י"ז